

[Jytte Hilden]

har hældt det over i deres olietanke? Hvad har de ting med hinanden at gøre?

Jeg vil også godt have, at hr. Kofod-Svendsen, når han kommer frem i ordførerrækken, svarer på: Hvordan kan unge studerende og ledige kompenseres? De må da også, hvis de har petroleumsovpvarmning, høre med under »andre svagt stillede«.

Endelig har vi utallige gange i den sidste samling i Folketinget diskuteret ældrepolitik og gang på gang været enige om, at jo mere udviklede regler vi fik, jo vanskeligere er det for ældre mennesker at finde ud af det. Det har i sig selv social slagside at have udviklede regler, fordi man efterhånden skal have temmelig meget uddannelse for at finde ud af, hvordan man får de penge, som man er berettiget til.

Derfor vil jeg da gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om han har læst den pressemeddelelse, der er kommet fra Ældre Sagen, og de reaktioner, der har været fra en lang række andre pensionistorganisationer med hensyn til dette fuldstændig uoverskuelige område, der nu hedder varnehjælp.

Jeg synes, at hr. Kofod-Svendsen skulle lytte til de signaler, der er, og indrømme, at det gik for hurtigt i sidste uge; der er ingen grund til det kissejav over stok og sten; Socialdemokratiets beslutningsforslag er langt bedre til at løse de problemer.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Nu har jeg lukket for korte bemærkninger i denne omgang, så jeg går ud fra, at hr. Kofod-Svendsen kommer med sine bemærkninger i sin ordførertale.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg skal på Det Radikale Venstres vegne redegøre for vores stillingtagen til de tre lovforslag, der er til behandling.

Det er ret beset ikke nogle voldsomt store forslag, og det kan godt synes lidt ejendommeligt, at debatten bliver så ophidset og får så stort et omfang, når man tager i betragtning, at det stort set alene drejer sig om at mindske et tab for statskassen.

Det, der er sagen, er, at hele det danske Folketing og de danske politikere er blevet grundigt til grin. Det vidste vi allerede i foråret, da afgørelsen fra Momsnævnet kom, og hvor der blev åbenbart et stort hul i lovgivningen.

Den første, der advarede imod konsekvenserne, var det konservative folketingsmedlem hr. Kai Dige Bach, som klart sagde, at vi ville blive til grin i løbet af sommeren; det ville blive en farce. Han fik fuldstændig ret. Der var mange, der prøvede at standse det. Men fordi Fremskridtspartiet kunne se en klar interesse i at få eksponeret Folketinget, fortsatte det, og kun på nuværende tidspunkt, hvor vi kan se, at provenutabet er så stort, at vi må skride ind, kan vi endelig få en afgørelse.

Jeg synes, at det er pinligt, at sagen er kommet til at køre så langt, som den kom nu, og det har afsløret, at beslutningsprocesserne måske ikke altid er så hensigtsmæssige, som de burde være.

Om lovforslaget om den sociale kompensation kan jeg kun sige, at det hænger fuldstændig uløseligt sammen med det foregående forslag om dunkpetroleumsafgiften. Det var denne gruppe, der var hovedmålgruppen, og det har andre diskuteret meget, meget intenst, så det vil jeg ikke bidrage med yderligere synspunkter til.

Til slut om boligpakkens forlængelse. Det tilslutter vi os selvfølgelig; men det ville selvfølgelig have været praktisk, hvis man havde udsat forlængelsen til ganske kort tid før boligpakken udløb, for det ville naturligvis betyde en afsvækkelse af den handel, som allerede er ved at komme godt i gang nu.

Det Radikale Venstre tilslutter sig naturligvis alle tre forslag.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg skal spørge den radikale ordfører, om konklusionen på det indlæg, vi just har hørt, hvori man kan være meget enig med mange af punkterne, er, at man lærer af, at det er umuligt at indgå bæredygtige aftaler med Fremskridtspartiet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det eneste, man kan lære af den erfaring, som jeg tror vi alle sammen har gjort i denne forbindelse, er, at når advarslerne kommer, nemlig som Momsnævnets afgørelse her i foråret, skal man reagere afvorigt på dem, vurdere konsekvenserne og handle derefter.